

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ และผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องเพศและความรุนแรง” มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือในกลุ่มเยาวชนเป็นอย่างไร
2. การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่, ประเภทภาพ) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเยาวชนในเรื่องเพศและความรุนแรงหรือไม่ อย่างไร
3. การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่, ประเภทภาพ) มีความสัมพันธ์พฤติกรรมของเยาวชนในเรื่องเพศและความรุนแรงหรือไม่ อย่างไร

การวิจัยครั้งนี้ ได้มีการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ประเภทคือ การวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยการสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview)

การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ เยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 420 คน จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 6 โรงเรียน เมื่อเก็บข้อมูลครบตามจำนวนที่ต้องการ จึงประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผล SPSS และนำไปจัดทำตารางวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนชั้นตอนการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยใช้การทดสอบค่าความแตกต่างด้วย t – test และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือและการรับ-ส่งภาพคลิปประเภทต่างๆ รวมถึงวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องเพศและความรุนแรง

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนละคนกับที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ครั้ง โดยในครั้งแรกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อยและไม่บ่อย ส่วนครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน (ไม่ใช่บุคคลเดียวกับครั้งแรก) ซึ่งทั้งหมดเป็นบุคคลที่เล่นวิดีโอคลิปมือถือเป็นประจำ (Heavy User) เพื่อศึกษา

ข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องพฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ รวมถึงทัศนคติ/พฤติกรรมเรื่องเพศและความรุนแรง ก่อน-หลัง การใช้วิดีโอคลิปมือถือ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำการสำรวจจำนวน 420 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 217 คน (ร้อยละ 51.7) และเพศชาย 203 คน (ร้อยละ 48.3)

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ มีอายุ 17 ปีมากที่สุดคือ 164 คน (ร้อยละ 39) และส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 150 คน (ร้อยละ 35.7)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ

2.1 เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือ

โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมากที่สุดคือ เพื่อใช้เก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ รองลงมาคือ เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เกิดความบันเทิงสนุกสนาน และอันดับ 3 คือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบการศึกษาเล่าเรียน ได้รับทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆมากขึ้น สนองความอยากรู้อยากเห็น

เมื่อแจกแจงตามเพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงให้เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมากที่สุด 3 อันดับแรกเหมือนกันคือ อันดับ 1 เพื่อเก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ อันดับ 2 เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เกิดความบันเทิงสนุกสนาน และอันดับ 3 คือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบการศึกษาเล่าเรียน ได้รับทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆมากขึ้น สนองความอยากรู้อยากเห็น

เมื่อแจกแจงตามอายุ กลุ่มตัวอย่างอายุ 15 - 18 ปีให้เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมากที่สุด 3 อันดับแรกเหมือนกันคือ อันดับ 1 เพื่อเก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ อันดับ 2 เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เกิดความบันเทิงสนุกสนาน และอันดับ 3 คือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบการศึกษาเล่าเรียน ได้รับทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆมากขึ้น สนองความอยากรู้อยากเห็น ส่วนกลุ่มตัวอย่างอายุ 19 ปีขึ้นไป ให้เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมากที่สุดคือ เพื่อเก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ อันดับ 2 เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เกิดความบันเทิงสนุกสนาน และเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบการศึกษาเล่าเรียนได้

รับทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆมากขึ้น สนองความอยากรู้อยากเห็น และอันดับ 3 คือ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

เมื่อแจกแจงตามระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างระดับชั้น ม.4 – ม.6 ให้เหตุผลในการใช้วีดิโอคลิปมือถือมากที่สุด 3 อันดับแรกเหมือนกันคือ อันดับ 1 เพื่อเก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ อันดับ 2 เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เกิดความบันเทิงสนุกสนาน และอันดับ 3 คือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบการศึกษาเล่าเรียน ได้รับทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆมากขึ้น สนองความอยากรู้อยากเห็น

จากเหตุผลในการใช้วีดิโอคลิปมือถือของกลุ่มตัวอย่าง อาจสะท้อนให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมชอบเข้าสังคม มีความละเอียดอ่อนในการรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่สนิทสนม ไม่เรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยพบเห็น และชอบความสนุกสนานบันเทิง

2.2 ความถี่ในการใช้มือถือรับ – ส่งวีดิโอคลิป

โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างใช้โทรศัพท์มือถือในการรับ – ส่งวีดิโอคลิปค่อนข้างน้อย (1.76) โดยมีค่าเฉลี่ยในการส่งภาพวีดิโอคลิป น้อยกว่าการรับภาพวีดิโอคลิปจากผู้อื่น

กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับภาพวีดิโอคลิปมือถือจากผู้อื่นมากที่สุด คือระดับ "นานๆครั้ง" ในขณะที่มีความถี่ในการส่งภาพวีดิโอคลิปมือถือให้ผู้อื่นมากที่สุด คือระดับ "น้อยมาก"

จากข้อมูลเรื่องความถี่ในการรับ – ส่งภาพวีดิโอคลิปมือถือ สามารถเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่โดยเฉลี่ยในการใช้วีดิโอคลิปค่อนข้างน้อย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างจะไม่ได้เห็นภาพวีดิโอคลิปเรื่องเพศและความรุนแรงบ่อยขนาดที่จะสามารถจดจำได้

2.3 ประเภทเนื้อหาในการรับ – ส่งวีดิโอคลิปมือถือ

กลุ่มตัวอย่างจัดลำดับประเภทภาพวีดิโอคลิปมือถือตามความบ่อยครั้งในการรับ-ส่ง ซึ่งในภาพรวม ประเภทภาพที่กลุ่มตัวอย่างจัดลำดับความบ่อยครั้งทั้งในการรับและส่งให้อยู่ในอันดับ 1 – 3 นั้นมีความเหมือนกัน คือ ในกลุ่มอันดับ 1 ภาพที่ถ่ายกันเองในกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด ในกลุ่มอันดับ 2 ภาพตลกขบขัน ทะลึ่งมีจำนวนมากที่สุด ในกลุ่มอันดับ 3 ภาพความรุนแรง ทำร้ายร่างกายมีจำนวนมากที่สุด

จากประเภทภาพที่กลุ่มตัวอย่างรับ - ส่ง นั้น การที่กลุ่มตัวอย่างรับ - ส่งภาพที่ถ่ายกันเอง ในกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัว อาจแสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่ชอบรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างในสังคม การที่กลุ่มตัวอย่างรับ - ส่งภาพตลกขบขัน ทะลึ่ง อาจแสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่มีนิสัยรักสนุก อชอบความบันเทิง และการที่กลุ่มตัวอย่างรับ - ส่งภาพความรุนแรง ทำร้ายร่างกาย อาจแสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่ชอบความตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทัศนคติ พฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรง

3.1 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น กลาง ต่อเรื่องเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.64) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา (ค่าเฉลี่ย 3.33) และทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องหากเกิดความผิดพลาดตั้งครรภ์ขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม (ค่าเฉลี่ย 1.91)

ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศในระดับ "ปกติ" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น กลาง (ค่าเฉลี่ย 3.01) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา (ค่าเฉลี่ย 3.33) และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การไปเที่ยวและทำความรู้จักกับคนแปลกหน้าตามสถานบันเทิงยามราตรีเป็นเรื่องไม่เสียหาย (ค่าเฉลี่ย 2.54)

ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศในระดับ "ไม่ปกติ" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น ลบ (ค่าเฉลี่ย 2.26) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าน้อยชิ้น โชว์สัดส่วน ไม่ถือเป็นเรื่องผิดหรือน่าอาย (ค่าเฉลี่ย 2.61) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องหากเกิดความผิดพลาดตั้งครรภ์ขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม (ค่าเฉลี่ย 1.91)

3.2 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น กลาง ต่อเรื่องเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.56) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น (ค่าเฉลี่ย 3.60) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การพูดจาใส่ร้ายผู้อื่นโดยที่ไม่เป็นความจริงเพื่อแก้แค้น หรือทำลายชื่อเสียงเป็นเรื่องที่ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 1.97)

ทัศนคติต่อเรื่องความรุนแรงทาง "กาย" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น **ลบ** (ค่าเฉลี่ย 2.42) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ หากถูกทำร้าย ก็ต้องแก้แค้นทำร้ายเขากลับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด (ค่าเฉลี่ย 2.86) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ในการต่อสู้กัน สมควรต้องใช้อาวุธ เพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ (ค่าเฉลี่ย 2.10)

ทัศนคติต่อเรื่องความรุนแรงทาง "วาจา" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น **กลาง** (ค่าเฉลี่ย 2.71) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อน เป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น (ค่าเฉลี่ย 3.60) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การพูดจาใส่ร้ายผู้อื่นโดยที่ไม่เป็นความจริง เพื่อแก้แค้นหรือทำลายชื่อเสียงเป็นเรื่องที่ถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 1.97)

ทัศนคติต่อเรื่องความรุนแรงทาง "ใจ" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็น **กลาง** (ค่าเฉลี่ย 2.64) โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การด่าสาปแช่งผู้อื่นหรือศัตรูในใจ ไม่ใช่เรื่องผิด (ค่าเฉลี่ย 2.76) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การอาฆาตเค้น คิดพยาบาทต่อผู้อื่นหรือศัตรู ไม่ใช่เรื่องผิด (ค่าเฉลี่ย 2.43)

3.3 พฤติกรรมที่มีต่อเรื่องเพศ

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเรื่องเพศในระดับ **ต่ำ** (ค่าเฉลี่ย 2.42) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุด คือ มักเลือกแต่งตัวแบบปกติ ไม่โป๊หรือเน้นสัดส่วนรูปร่างจนเกินไป (ค่าเฉลี่ย 3.61) และเกิดน้อยที่สุดคือ หากมีเพื่อนที่ประสบปัญหาตั้งครรรภ์เมื่อไม่พร้อม ก็จะแนะนำวิธีแก้ปัญหาโดยการทำแท้ง (ค่าเฉลี่ย 1.75)

พฤติกรรมเรื่องเพศในระดับ "ปกติ" ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในระดับ **ปานกลาง** (ค่าเฉลี่ย 2.73) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุดคือ มักเลือกแต่งตัวแบบปกติ ไม่โป๊ หรือเน้นสัดส่วนรูปร่างจนเกินไป (ค่าเฉลี่ย 3.61) และเกิดน้อยที่สุดคือ เมื่อพบคนใหม่ที่ถูกใจกว่าจะเปลี่ยนแฟนทันที (ค่าเฉลี่ย 2.15)

พฤติกรรมเรื่องเพศในระดับ "ไม่ปกติ" ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในระดับ **ต่ำ** (ค่าเฉลี่ย 2.05) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุดคือ สามารถหอมแก้ม กอดจูบกับคนรักได้เพราะมองว่าเป็นการแสดงความรักซึ่งกันและกัน (ค่าเฉลี่ย 2.44) และเกิดน้อยที่สุดคือ หากมีเพื่อนที่ประสบปัญหาตั้งครรรภ์เมื่อไม่พร้อม ก็จะแนะนำวิธีแก้ปัญหาโดยการทำแท้ง (ค่าเฉลี่ย 1.75)

3.4 พฤติกรรมในเรื่องความรุนแรง

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเรื่องความรุนแรงในระดับ ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.37) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุด คือ มักพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นปกติธรรมดา (ค่าเฉลี่ย 3.35) และเกิดน้อยที่สุดคือ จะใช้อาวุธในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ (ค่าเฉลี่ย 1.91)

พฤติกรรมเรื่องความรุนแรงทาง "กาย" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในระดับ ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.21) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุดคือ หากโดนทำร้าย จะได้ตอบแก้แค้นกลับทันที (ค่าเฉลี่ย 3.02) และเกิดน้อยที่สุดคือ จะใช้อาวุธในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ (ค่าเฉลี่ย 1.91)

พฤติกรรมเรื่องความรุนแรงทาง "วาจา" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.65) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุดคือ มักพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นปกติธรรมดา (ค่าเฉลี่ย 3.35) และเกิดน้อยที่สุด คือ จะพูดจาใส่ร้ายคู่กรณีเพื่อให้เกิดความอับอายทำลายชื่อเสียง (ค่าเฉลี่ย 2.11)

พฤติกรรมเรื่องความรุนแรงทาง "ใจ" ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในระดับ ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.38) โดยพฤติกรรมที่เกิดมากที่สุดคือ เวลาที่ถูกทำให้เสียหน้าหรือโดนทำร้าย ก็วางแผนแก้แค้นกลับทันที (ค่าเฉลี่ย 2.49) และเกิดน้อยที่สุดคือ มักคิดประสังศรีร้ายต่อศัตรู (ค่าเฉลี่ย 2.29)

ตอนที่ 4 ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview)

ครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อย และกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือไม่บ่อย โดยมีรายละเอียด คือ

เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือ

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มให้เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมากที่สุดเหมือนกัน คือ เพื่อเก็บบันทึกภาพครอบครัวหรือเพื่อนเป็นความทรงจำ

ประเภทภาพที่รับส่ง

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเคยรับ - ส่งภาพเรื่องเพศและความรุนแรงแต่มีความถี่ที่ไม่บ่อยนัก โดยจะเปิดรับภาพประเภทอื่นๆมากกว่า เช่น ภาพที่ถ่ายในครอบครัว/เพื่อน คอนเสิร์ต มิวสิควิดีโอ เป็นต้น โดยประเภทภาพที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มชอบดูมากที่สุดนั้นเหมือนกัน คือ ภาพที่ถ่ายกันเองในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน

ประเภทภาพวิดีโอคลิปเรื่องเพศที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเปิดรับมากที่สุด คือ ภาพการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือ ภาพผู้หญิงเดินโคโยตี้ ส่วนประเภทภาพวิดีโอคลิปมือถือเรื่องความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเปิดรับมากที่สุด คือ ภาพนักเรียนหญิงตบกัน รองลงมาคือ ภาพข่าวฆ่าตัดคอ

ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศ

หลังจากได้ดูภาพวิดีโอคลิปมือถือเรื่องเพศ ในภาพรวม ทัศนคติเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี อยู่ในวัยเรียนไม่ควรทำ เช่นนี้ ส่วนพฤติกรรมเรื่องเพศที่เกิดขึ้นหลังจากการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า ไม่ได้ทำตาม

ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องความรุนแรง

หลังจากได้ดูภาพวิดีโอคลิปมือถือเรื่องความรุนแรง ในภาพรวม ทัศนคติเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มองว่าเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง โหดร้าย เป็นการกระทำที่เหมือนทำตัวเองไม่มีค่า ไร้สาระ อยู่ในวัยเรียนไม่ควรทำเช่นนี้ ส่วนพฤติกรรมเรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลังจากการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า ไม่ได้ทำตาม

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดูวิดีโอคลิปมือถือเรื่องเพศและความรุนแรง

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มให้ความคิดเห็นเรื่องผลกระทบด้านดีและด้านเสียที่เกิดขึ้นจากการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศ ในทิศทางเดียวกันคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศนั้นแทบไม่มีด้านดีเลย แต่มีบางส่วนให้ความเห็นว่า ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม ส่วนด้านเสียนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบอันจะทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆตามมา เช่น การตั้งครรภ์ การทำแท้ง เยาวชนหมกมุ่นเรื่องเพศ และใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มให้ความคิดเห็นเรื่องผลกระทบด้านดีและด้านเสียที่เกิดขึ้นจากการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศ ในทิศทางเดียวกันคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าการดูวิดีโอคลิปเรื่องเพศนั้นแทบไม่มีด้านดีเลย แต่มีบางส่วนให้ความเห็นว่า ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม ส่วนด้านเสียนั้นกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบอันจะทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆตามมา เช่น การตั้งครุฑ การทำแท้ง เยาวชนหมกมุ่นเรื่องเพศ และใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์

สรุปภาพรวมจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1

ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันทั้งเหตุผลที่ใช้วิดีโอคลิปมือถือ การรับส่งภาพวิดีโอคลิปประเภทต่างๆ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันด้านทัศนคติในเรื่องเพศและความรุนแรง กล่าวคือ ต่างมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี อยู่ในวัยเรียนไม่ควรกระทำ รวมถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากการดูภาพวิดีโอคลิปเรื่องเพศและความรุนแรง กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า ไม่ได้ทำตาม

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สามารถเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะมีความถี่ในการรับ - ส่งวิดีโอคลิปมือถือมากหรือน้อย รวมถึงการเปิดรับภาพเรื่องเพศ/ความรุนแรงประเภทต่างๆ ก็ไม่ได้ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศ/ความรุนแรงที่แตกต่างกัน

ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ซึ่งไม่ใช่บุคคลเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามและกลุ่มที่ถูกสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 โดยมีรายละเอียด คือ

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนแบ่งเป็นเพศชาย 3 คนและเพศหญิง 2 คน มีอายุอยู่ในช่วง 15 - 18 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร โดยทั้ง 5 คนเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเล่นวิดีโอคลิปมือถือเป็นประจำ (Hard User)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดยังพักอาศัยอยู่กับบุพการีและสมาชิกคนอื่นๆในครอบครัว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความสนิทสนมกับบุพการีซึ่งคอยอบรมดูแลอย่างใกล้ชิด รวมถึงกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับเพียงบิดาเนื่องจากการหย่าร้าง บิดาก็ให้ความสนใจดูแลและมีความสนิมสนมรักใคร่กันดี ส่วนที่สถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความสนิทสนมกับคุณครู ซึ่งคอยดูแล ว่ากล่าวตักเตือนและทำโทษเมื่อนักเรียนทำผิด รวมถึงเพื่อนๆก็สนิทกันทั้งเพื่อนหญิงและเพื่อนชาย

พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือเป็นประจำ หากช่วงไหนมีข่าวดังๆ เรื่องคลิปหลุดก็จะยิ่งเล่นบ่อยมากขึ้นอีก โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที - 1 ชั่วโมงในการเล่นแต่ละครั้ง ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายเล่นกับเพื่อนหรือครอบครัว เพื่อความทันสมัยตามกระแส สนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อความสนุกสนาน สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน รวมถึงเพื่อแก้งเพื่อน ประเภทภาพวิดีโอคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างเคยดู ได้แก่ ภาพเพื่อน ครอบครัว คลิปโป๊ ความรุนแรง สาวโคโยตี้ ภาพหลุดารา โฆษณา มิวสิควิดีโอเพลง เป็นต้น

การเปิดรับสื่ออื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

นอกจากการใช้วิดีโอคลิปมือถือเป็นประจำแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะเปิดรับสื่อ Internet เป็นประจำเกือบทุกวันเช่นเดียวกัน เพื่อเช็คอีเมล หาข้อมูลในการเรียน ดูข้อมูลที่สนใจจาก Website ต่างๆ รวมถึงดูวิดีโอคลิปที่คนอื่นเอามาลงไว้ ถ้าชอบคลิปไหนก็จะโหลดเข้ามือถือของตนเองเพื่อเอาไปให้เพื่อนดู นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน โทรทัศน์อีกด้วย ส่วนสื่ออื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นภาพเพศและความรุนแรง เช่น สื่อ Internet ภาพยนตร์ ซีดี โทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน และ นิตยสาร

การดูวิดีโอคลิปมือถือภาพเพศ

กลุ่มตัวอย่างได้รับภาพวิดีโอคลิปมือถือภาพเพศจากโทรศัพท์มือถือของเพื่อนและดาวน์โหลดมาจาก Internet โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนดูวิดีโอคลิปมือถือภาพเพศบ่อยมากเป็นประจำทุกวัน เพื่อความสนุกสนาน อยากรู้ว่าเป็นยังไงและวิจารณ์ด้วยกันกับเพื่อน ประเภทภาพเรื่องเพศที่กลุ่มตัวอย่างเคยดู ได้แก่ ภาพการมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งแบบเพศเดียวกันและต่างเพศ) ภาพข่มขืน ภาพหลุดดาราคือเป็นสาว สาวโคโยตี้ และภาพแอบถ่ายใต้กระโปรง ซึ่งภาพเรื่องเพศส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างเมื่อได้ดูแล้วมักจะเก็บไว้ก่อนเพื่อให้เพื่อนดูก่อน และหลังจากที่ได้ดูแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกว่ายุ่นสมัยนี้มีความกล้ามากขึ้น ชอบโชว์ แต่ก็ไม่ได้คิดจะทำตาม

ทัศนคติในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนที่จะดูวิดีโอคลิปผ่านทางโทรศัพท์มือถือ นั้น คือ ผู้หญิงควรต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การจับมือถือแขนหรือถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่ปกติ การถ่ายวิดีโอคลิปภาพความใกล้ชิดกับคนรักควรเก็บเป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่ควรนำมาเปิดเผยให้ผู้อื่นดู และมีความรู้สึกว่ายุ่นไทยยังมีพฤติกรรมเรื่องเพศที่เหมาะสม โดยทัศนคติเหล่านี้ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้เริ่มเล่นวิดีโอคลิปมือถือ จะมีก็เพียงแค่ว่ารู้สึกเปลี่ยนไปว่า ยุ่นไทยไม่ได้เรียบร้อยเหมือนที่คิดไว้

พฤติกรรมในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนที่จะดูวิดีโอคลิปผ่านทางโทรศัพท์มือถือ นั้น คือ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่มีการจับมือถือแขน ถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยพฤติกรรม เหล่านี้ส่วนใหญ่ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้เริ่มเล่นวิดีโอคลิปมือถือ จะมีก็ เพียงกลุ่มตัวอย่างเพศชาย 1 คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักแล้ว โดยกลุ่มตัวอย่างคนดังกล่าวให้ เหตุผลว่า ทำไปเพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย เพื่อนผู้ชายในกลุ่มเดียวกันหลายคนก็เคย มีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยส่วนตัวรู้ว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรทำในวัยเรียนนี้ แต่ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศ ก่อน - หลัง การเล่นวิดีโอคลิปมือถือ กลุ่มตัวอย่างให้ ข้อมูลว่า ดูวิดีโอคลิปเพียงเพราะความสนุกสนาน ไม่เคยรู้สึกอยากจะทำตามภาพที่เห็นในวิดีโอ คลิปมือถือ ถึงจะเล่นหรือไม่เล่นวิดีโอคลิปมือถือ ทัศนคติและพฤติกรรมก็เป็นเหมือนเดิม

ข้อคิดเห็นเรื่องข้อดีและข้อเสียจากการดูวิดีโอคลิปมือถือภาพเพศ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน ให้ข้อคิดเห็นที่ข้อดีนั้นไม่มีเลย ส่วนข้อเสีย คือทำให้เกิดการหมกมุ่น เยาวชนที่ยังคิดไม่เป็นอาจ เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์ ศีลธรรมทางจิตใจตกต่ำลง

การดูวิดีโอคลิปมือถือภาพความรุนแรง

กลุ่มตัวอย่างได้รับภาพวิดีโอคลิปมือถือภาพความรุนแรงจากโทรศัพท์มือถือของเพื่อน ดาวน์โหลดมาจาก Internet และถ่ายเองจากเหตุการณ์จริง โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนดูวิดีโอคลิปมือ ถือภาพความรุนแรงบ่อย แต่ไม่บ่อยเท่าภาพเรื่องเพศ โดยดูเพราะอยากรู้อยากเห็นว่าเป็นยังไง ประเภทภาพความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างเคยดู ได้แก่ ภาพนักเรียนหญิงตบกัน ภาพฆ่าตัดคอ ภาพ อุบัติเหตุต่างๆ ซึ่งภาพความรุนแรงส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างเมื่อได้ดูแล้วจะลบเลยเพราะรู้สึกไม่ดี แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 คนที่จะเก็บไว้ให้เพื่อนดูก่อนแล้วค่อยลบ และหลังจากที่ได้ดูแล้ว กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่จะรู้สึกไม่ดี ทำไม่ต้องทำกันรุนแรงถึงขนาดนั้น แต่มีเพียง 1 คนที่ดูแล้วรู้สึกเฉยๆ

ทัศนคติในเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนที่จะดูวิดีโอคลิปผ่านทาง โทรศัพท์มือถือ นั้น คือ การใช้กำลังชกต่อยกันเป็นเรื่องปกติ การใช้อาวุธต่อสู้กันเป็นเรื่องรุนแรง หากใครทำร้ายมาก็ต้องทำร้ายกลับ การพูดคำหยาบกับเพื่อนเป็นเรื่องที่ปกติ โดยทัศนคติเหล่านี้ก็ ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้เริ่มเล่นวิดีโอคลิปมือถือ

พฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนที่จะดูวิดีโอคลิปผ่านทาง โทรศัพท์มือถือ นั้น คือ บางคนไม่เคยมีการต่อสู้ทำร้ายร่างกายกับใคร บางคนเคยชกต่อยตบตีกับ เพื่อน พูดคำหยาบกับเพื่อน และคิดไม่ดีกับเพื่อนที่ไม่ถูกกัน โดยพฤติกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็ยังไม่ เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้เริ่มเล่นวิดีโอคลิปมือถือ

ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องความรุนแรง ก่อน - หลัง การเล่นวิดีโอคลิปมือถือ กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่า วิดีโอคลิปเพียงเพราะอยากดูอยากเห็น ไม่เคยรู้สึกอยากจะทำตามภาพที่เห็นในวิดีโอคลิปมือถือ ถึงจะเล่นหรือไม่เล่นวิดีโอคลิปมือถือ ทัศนคติและพฤติกรรมก็เป็นเหมือนเดิม

ข้อคิดเห็นเรื่องข้อดีและข้อเสียจากการดูวิดีโอคลิปมือถือภาพความรุนแรง กลุ่มตัวอย่างให้ข้อคิดเห็นที่ข้อดีนั้นแทบไม่มีเลย แต่อาจจะมีบ้างในบางกรณี เช่น สามารถเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และเป็นตัวอย่างเพื่อเตือนสติให้เห็นว่านี่คือพฤติกรรมที่ไม่ควรทำ ส่วนข้อเสีย คือ อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ในการรับ-ส่ง, ประเภทเนื้อหา) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศ

ผลการทดสอบทัศนคติในเรื่องเพศของเยาวชนที่มีความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือ และเปิดรับภาพวิดีโอคลิปเนื้อหาต่างกัน พบว่าต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรความถี่ในการรับ - ส่งไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ทัศนคติเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะมีความถี่ในการรับ - ส่งในระดับใดๆก็ตาม และประเภทเนื้อหาไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ประเภทเนื้อหาวิดีโอคลิปที่แตกต่างกัน ทัศนคติเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ในการรับ-ส่ง, ประเภทเนื้อหา) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเรื่องเพศ

ผลการทดสอบพฤติกรรมในเรื่องเพศของเยาวชนที่มีความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือ และเปิดรับภาพวิดีโอคลิปเนื้อหาต่างกัน พบว่าต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรความถี่ในการรับ - ส่งไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า พฤติกรรมเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะมีความถี่ในการรับ - ส่งในระดับใดๆก็ตาม และประเภทเนื้อหาไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ประเภทเนื้อหาวิดีโอคลิปที่แตกต่างกัน พฤติกรรมเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 : การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ในการรับ-ส่ง, ประเภทเนื้อหา) มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องความรุนแรง

ผลการทดสอบทัศนคติในเรื่องความรุนแรงของเยาวชนที่มีความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือ และเปิดรับภาพวิดีโอคลิปเนื้อหาต่างกัน พบว่าต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องความรุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรความถี่ในการรับ - ส่งไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ทัศนคติเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะมีความถี่ในการรับ - ส่งในระดับใดๆก็ตาม และประเภทเนื้อหาไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ประเภทเนื้อหาวิดีโอคลิปที่แตกต่างกัน ทัศนคติเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 : การใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ในการรับ-ส่ง, ประเภทเนื้อหา) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรง

ผลการทดสอบพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงของเยาวชนที่มีความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือ และเปิดรับภาพวิดีโอคลิปเนื้อหาต่างกัน พบว่าต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรความถี่ในการรับ - ส่งไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า พฤติกรรมเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะมีความถี่ในการรับ - ส่งในระดับใดๆก็ตาม และประเภทเนื้อหาไม่มีความสัมพันธ์ แปลว่า ประเภทเนื้อหาวิดีโอคลิปที่แตกต่างกัน พฤติกรรมเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ และผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องเพศและความรุนแรง" สามารถอภิปรายผลได้ในประเด็นต่อไปนี้

เหตุผลในการใช้วิดีโอคลิปมือถือ

ในงานวิจัยชิ้นนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 – 6 ซึ่งโดยปกติตามวัยของกลุ่มตัวอย่าง จะยังคงอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นผู้ที่คอยอบรมดูแล ให้คำสั่งสอน และดำรงชีพอยู่ในรูปแบบของสถาบันครอบครัว กลุ่มเยาวชนมีโทรศัพท์มือถือใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น โดยโทรศัพท์มือถือสามารถใช้ถ่ายวิดีโอคลิปได้ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเยาวชนมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในการรับและส่งภาพวิดีโอคลิปมือถือ โดยดำรงสถานะเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร ซึ่งก็สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องการสื่อสารแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Communication) ซึ่งกล่าวว่า โทรศัพท์มือถือก็เป็นหนึ่งในการสื่อสารแบบมีปฏิสัมพันธ์ และเป็นรูปแบบการสื่อสารเชิงพิธีกรรม เพราะผู้ส่งสารและผู้รับสารมีการสลับบทบาทซึ่งกันและกัน ไม่มีการผูกขาด โดยในการรับและส่งภาพวิดีโอคลิปมือถือของเยาวชนนั้น ผลการวิจัยพบว่ามีความถี่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชนยังอยู่ในระดับที่ผิวเผิน เยาวชนยังไม่ให้ความสนใจเรื่องการเล่นวิดีโอคลิปมือถือมากนัก

การใช้วิดีโอคลิปมือถือของกลุ่มเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลหลักที่เยาวชนใช้วิดีโอคลิปมือถือคือเพื่อใช้เก็บบันทึกเป็นภาพความทรงจำ โดยประเภทภาพที่กลุ่มเยาวชนรับและส่งมากที่สุดคือ ภาพที่ถ่ายกันเองในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชนมีพฤติกรรมที่ชอบเข้าสังคม ต้องการรักษาความสัมพันธ์กับกลุ่มคนในสังคม เยาวชนจึงเลือกใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกภาพต่างๆ เก็บไว้ในรูปของวิดีโอคลิป เนื่องจากมีความสะดวก ใช้ง่าย และเป็นอุปกรณ์การสื่อสารที่พกติดตัวอยู่แล้ว โดยสอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องการใช้อุปกรณ์และ การสนองความพึงพอใจจากสื่อ (Use and Gratification Approach) ซึ่งบุคคลจะเป็นผู้เลือกใช้สื่อเพื่อตอบสนองความพึงพอใจส่วนตัว กล่าวคือ เยาวชนต้องการบันทึกภาพไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ กับครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนเก็บไว้เป็นความทรงจำ จึงเลือกใช้วิดีโอคลิปมือถือในการบันทึกภาพดังกล่าว นอกจากนี้ พบว่าเหตุผลอื่นๆ ที่เยาวชนใช้วิดีโอคลิปมือถือ คือ เพื่อรับรู้เรื่องราวแปลกใหม่ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน หรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งก็สอดคล้องกับ McCombs และ Becker ซึ่งกล่าวว่า บุคคลใช้สื่อเพื่อสนองความต้องการรู้เหตุการณ์ใหม่ๆ เพื่อความทันสมัย รู้ว่าอะไรมีความสำคัญ และควรที่จะเรียนรู้

ทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศ

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติเรื่องเพศในระดับปกตินั้น เยาวชนเห็นด้วยมากที่สุดกับทัศนคติที่ว่า การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา และทัศนคติเรื่องเพศในระดับไม่ปกติที่เยาวชนเห็นด้วยมากที่สุดคือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าน้อยชิ้นโชว์สัดส่วน ไม่ถือเป็นเรื่องผิดหรือน่าอาย รวมถึงกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ก็มีทัศนคติว่าการจับมือถือแขนถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่ปกติ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแคนลาว (Clip Hot, 2550) ที่ว่าเยาวชนในยุคปัจจุบันนี้มองเรื่องการจับมือถือแขน โอบกอดกับเพศตรงข้ามในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ การแต่งกายเน้นโชว์ทรวดทรง เป็นภาพชินตาที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งการที่เยาวชนมีทัศนคติเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นว่า เยาวชนมีการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรม หากแต่ยังอยู่ในระดับที่ไม่ลงลึกมากนัก

นอกจากนี้ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า เยาวชนที่ทำการทดสอบในครั้งนี้มีทัศนคติเป็นกลางในเรื่องเพศและมีพฤติกรรมทางเพศในระดับต่ำ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่า เด็กเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังคงมีความคิดและทัศนคติที่ตั้งอยู่บนบรรทัดฐานของสังคมอยู่ ไม่ได้มีความคิดที่แปลกออกไปจากค่านิยมของคนในสังคมส่วนใหญ่มากนัก เช่น ไม่เห็นด้วยต่อทัศนคติการรักรวมสองคนตัวเป็นความคิดที่เขยล้าสมัย หรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ใช่เรื่องผิดปกติ ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจาก กลุ่มตัวอย่างยังคงเป็นเด็กนักเรียนที่ยังคงศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวุฒิภาวะที่มึความเป็นเด็กอยู่มาก และมีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมน้อยหรือเกือบไม่มีเลยก็เป็นได้เพราะมีข้อจำกัดในด้านต่างๆมากมาย เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ Statt (1977) ที่กล่าวว่าทัศนคติก่อเกิดจากหลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ ครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกในชีวิตของบุคคลที่ทำหน้าที่ปลูกฝังความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรมต่างๆ ลำดับต่อมาคือกลุ่มเพื่อน เป็นแหล่งที่มาของทัศนคติที่เห็นได้ชัด รวมถึงประสบการณ์โดยตรงก็มีความสำคัญเช่นกัน เราจึงอาจสรุปได้ว่า เด็กเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอาจมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมน้อยหรือเกือบไม่มีเลยเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับทัศนคติเรื่องเพศ

ถึงแม้ว่า เยาวชนจะยังคงมีความคิดและทัศนคติที่ตั้งอยู่บนบรรทัดฐานของสังคม แต่ก็ได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาเช่นกัน แต่ยังอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงมาก เช่น มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แต่มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการสำรวจเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นในวันวาเลนไทน์ (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ม.อัสสัมชัญ, ก.พ 2550) ซึ่งผลการสำรวจพบว่า แม้เยาวชนจะ

ยอมรับและให้ความสำคัญกับวันวาเลนไทน์ซึ่งเป็นวัฒนธรรมตะวันตก แต่กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากที่สุด โดยยังคงยึดถือค่านิยมการรักษาวงศ์วานตัวแบบไทย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเยาวชนมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในระดับปกติเป็นกลางและเกิดพฤติกรรมในระดับปานกลาง และมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในระดับไม่ปกติเป็นลบและเกิดพฤติกรรมในระดับต่ำ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศของเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน และ เยาวชนยังคงมีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่รุนแรงจนน่าเป็นห่วง เช่น กลุ่มเยาวชนมีทัศนคติไม่เห็นด้วยต่อเรื่องการรักษา วงศ์วานตัวแบบเป็นความคิดที่ล้าสมัย ก็พบว่าเกิดพฤติกรรมที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้หากมีความพอใจแม้อยู่ในวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำ, ไม่เห็นด้วยกับวิธีการแก้ปัญหาโดยการทำแท้งเมื่อตั้งครรภ์ ก็พบว่า เกิดพฤติกรรมแก้ปัญหาด้วยวิธีการทำแท้งในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซิมบาโดและเอเบสเซิน (Zimbardo and Ebbesen, 1979) เรื่ององค์ประกอบของทัศนคติที่ว่า พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก ซึ่งหากบุคคลมีความคิดว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความคิดว่าสิ่งใดดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

ผลการวิจัยทางสถิติพบว่า พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศทั้งเรื่องความถี่และประเภทเนื้อหาของภาพ โดยความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือของเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จึงมีแนวโน้มทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นภาพพฤติกรรมทางเพศบ่อยนักจึงไม่ได้สนใจและจดจำในสิ่งที่เห็น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ Assael (1995) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้รับสารได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่เหมาะสมย่อมส่งผลให้สามารถเก็บข้อมูลในความทรงจำได้ดี ถ้าได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่น้อยไปก็จะได้ไม่จดจำ แต่ถ้าได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่มากเกินไป อาจทำให้เกิดความเบื่อและขาดความสนใจในที่สุด นอกจากนี้ ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อยเป็นประจำ (Hard User) และกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการใช้วิดีโอคลิปมือถือไม่บ่อย (Light User) ก็พบว่าทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศต่างก็ไม่มี ความแตกต่างกัน

แต่ทั้งนี้ก็ไม่อาจสรุปชี้ชัดลงไปได้แน่นอนว่าพฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือในเรื่องความถี่และประเภทภาพที่แตกต่างกันจะไม่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้เข้าถึงข้อมูลเรื่องเพศ ได้พบเห็นภาพเรื่องเพศจากสื่อวิดีโอคลิปมือถือค่อนข้างถี่ซึ่ง เช่น ภาพการมีเพศสัมพันธ์ ภาพการข่มขืน ภาพสาวเดินโคโยตี้ จึงมีโอกาสนี้ที่จะเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว ดังที่อมรวิชัย นาคทรพรพ ผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติได้กล่าวว่า "สื่อ" เป็นสถาบันที่ทรงอิทธิพลที่สุดในการเรียนรู้ของเยาวชน โดยสื่อ

ในที่นี้ อมรวิเศษได้หมายรวมถึงสื่อเก่าและสื่อใหม่เช่นดังโทรทัศน์มือถือด้วย แม้เยาวชนจะยังปฏิเสธว่าการดูภาพเรื่องเพศจากวิดีโอคลิปมือถือจะไม่มีผลใดๆต่อทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศของตนเองในปัจจุบัน แต่ก็ไม่มีอะไรมาพิสูจน์ได้ว่า เด็กจะไม่ลอกเลียนแบบในอนาคตข้างหน้า หรือเด็กอาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบขึ้นโดยที่ไม่รู้ตัว ดังแนวคิดเรื่องพฤติกรรมการณ์เลียนแบบได้ระบุว่า บุคคลหนึ่งอาจลอกเลียนแบบพฤติกรรมของอีกบุคคลหนึ่งอย่างมิได้เจตนา เลียนแบบไปตามความรู้สึกทางธรรมชาติ ซึ่งเด็กในวัยนี้มีความเปลี่ยนแปลงทางสรีระและอารมณ์ที่พร้อมจะมีพฤติกรรมทางเพศแล้ว ดังนั้น เมื่อเด็กได้พบเห็นและเรียนรู้พฤติกรรมเรื่องเพศจากสื่อวิดีโอคลิปมือถือ มีแรงกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศตามธรรมชาติ ก็อาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบโดยมิได้เจตนา

ทั้งนี้ทั้งนั้น นอกจากสื่อวิดีโอคลิปมือถือแล้ว ก็ยังอาจมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อเยาวชน เช่น อิทธิพลของครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่เยาวชนจะได้รับการเลี้ยงดู ให้ความรู้ การอบรมสั่งสอนซึ่งถ้าครอบครัวใดที่พ่อแม่ และบุคคลในครอบครัวถ่ายทอดแต่สิ่งที่ดีมีคุณค่า เยาวชนก็จะได้รับการซึมซับแต่สิ่งที่ดีอันนำมาซึ่งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ แต่ถ้าเยาวชนเกิดในครอบครัวที่เป็นแบบอย่างในทางตรงกันข้าม พ่อแม่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เยาวชนก็จะซึมซับทัศนคติที่ได้เห็น และนำมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง อิทธิพลจากเพื่อน เพื่อนเป็นคนที่ชอบพอรักใคร่ของเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน จะมีรสนิยมและสนใจเรื่องต่างๆเหมือนกัน เพื่อนจึงมีอิทธิพลอย่างมากทั้งทางดีและไม่ดี หรืออิทธิพลจากสังคม เช่น ค่านิยมทางสังคมที่ผิดๆ การเสนอภาพพฤติกรรมผิดๆจากสื่อ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น (พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ, 2550)

สรุปการวิจัยพบว่า ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศของกลุ่มเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน คือกลุ่มเยาวชนมีทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ Lefrancois (1980) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมว่า ทัศนคติเป็นแรงกระตุ้นที่มีพลังก่อให้เกิดพฤติกรรม

ทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรง

ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า เยาวชนที่ทำการทดสอบในครั้งนี้มีทัศนคติเป็นกลางในเรื่องความรุนแรงและมีพฤติกรรมความรุนแรงในระดับต่ำ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่า เด็กเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษายังคงมีความคิดและทัศนคติที่ตั้งอยู่บนบรรทัดฐานของสังคมอยู่ ไม่ได้มีความคิดที่แปลกออกไปจากค่านิยมของคนในสังคมส่วนใหญ่มากนัก เช่น ยังคงเห็นว่าการยกพวกตีกันระหว่างโรงเรียนเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ, ในการต่อสู้

กันสมควรต้องใช้อาวุธเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ เป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำ หรือไม่เห็นด้วยต่อการพูดจาใส่ร้ายผู้อื่นโดยที่ไม่เป็นความจริงเพื่อแก้แค้นทำลายชื่อเสียง ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจาก กลุ่มตัวอย่างยังคงเป็นเด็กนักเรียนที่ยังคงศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวุฒิภาวะที่มีความเป็นเด็กอยู่มาก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงทั้งทางตรงและทางอ้อมน้อยหรือบางคนเกือบไม่มีเลยก็เป็นได้เพราะมีข้อจำกัดในด้านต่างๆมากมาย เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ Statt (1977) ที่กล่าวว่าทัศนคติก่อเกิดจากหลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ ครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกในชีวิตของบุคคลที่ทำหน้าที่ปลูกฝังความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรมต่างๆ ลำดับต่อมาคือกลุ่มเพื่อน เป็นแหล่งที่มาของทัศนคติที่เห็นได้ชัด รวมถึงประสบการณ์โดยตรงก็มีความสำคัญเช่นกัน เราจึงอาจสรุปได้ว่าเด็กเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอาจมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมน้อยหรือเกือบไม่มีเลยเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรง จึงไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับทัศนคติเรื่องเพศ

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มเยาวชนมีทัศนคติต่อเรื่องความรุนแรงทางกายเป็นลบ และเกิดพฤติกรรมทางกายในระดับต่ำ, มีทัศนคติต่อความรุนแรงทางวาจาเป็นกลาง และเกิดพฤติกรรมทางวาจาในระดับปานกลาง รวมถึงมีทัศนคติต่อความรุนแรงทางใจเป็นกลาง และเกิดพฤติกรรมทางใจในระดับต่ำ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องความรุนแรงของเยาวชนมีความสัมพันธ์กันและยังอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรง เช่น เยาวชนมีทัศนคติปานกลางเรื่องหากถูกทำร้ายก็ต้องแก้แค้นทำร้ายเขากลับไม่ใช่เรื่องผิด ก็พบว่าเกิดพฤติกรรมในระดับปานกลาง หากโดนทำร้าย จะโต้ตอบแก้แค้นกลับทันที, มีทัศนคติเป็นลบว่าการพูดจาใส่ร้ายผู้อื่นโดยที่ไม่เป็นความจริงเพื่อแก้แค้นหรือทำลายชื่อเสียงเป็นเรื่องที่ถูกต้อง พบว่าเยาวชนมีพฤติกรรมจะพูดจาใส่ร้ายคู่กรณีเพื่อให้เกิดความอับอาย ทำลายชื่อเสียงในระดับต่ำ, มีทัศนคติเป็นบวกเรื่องการพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดา พบว่าเยาวชนมีพฤติกรรมมักพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซิมบาโดและเอบเบสเซน (Zimbardo and Ebbessen, 1979) เรื่ององค์ประกอบของทัศนคติที่ว่า พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก ซึ่งหากบุคคลมีความคิดว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

ในการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงทั้งเรื่องความถี่และประเภทเนื้อหาของภาพ โดยความถี่ในการรับ-ส่งวิดีโอคลิปมือถือของเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จึงมีแนวโน้มทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เห็นภาพพฤติกรรมความรุนแรงบ่อยนักจึงไม่ได้สนใจ

และจดจำในสิ่งที่เห็น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ Assael (1995) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้รับสารได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่เหมาะสมย่อมส่งผลให้สามารถเก็บข้อมูลในความทรงจำได้ดี ถ้าได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่น้อยไป ก็จะได้จดจำ แต่ถ้าได้รับข้อมูลด้วยความถี่ที่มากเกินไป อาจทำให้เกิดความเบื่อและขาดความสนใจในที่สุด นอกจากนี้ ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการใช้วีดีโอคลิปมือถือบ่อยเป็นประจำ (Hard User) และกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการใช้วีดีโอคลิปมือถือไม่บ่อย (Light User) ก็พบว่าทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงต่างก็ไม่มี ความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน

แต่ทั้งนี้ก็ไม่อาจสรุปชี้ชัดลงไปได้แน่นอนว่าพฤติกรรมการใช้วีดีโอคลิปมือถือในเรื่องความถี่และประเภทภาพที่แตกต่างกันจะไม่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้เข้าถึงข้อมูลเรื่องความรุนแรง ได้พบเห็นภาพความรุนแรงจากสื่อวีดีโอคลิปมือถือค่อนข้างลึกซึ้ง เช่น ภาพนักเรียนหญิงตบกัน ภาพข่าวการฆ่าตัดคอ จึงมีโอกาสที่จะเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว ดังที่อมรวิรัช นาคทรพรพ ผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติได้กล่าวว่า "สื่อ" เป็นสถาบันที่ทรงอิทธิพลที่สุดในการเรียนรู้ของเยาวชน โดยสื่อในที่นี้ อมรวิรัชได้หมายรวมถึงสื่อเก่าและสื่อใหม่เช่นดังโทรทัศน์มือถือด้วย แม้เยาวชนจะยังปฏิเสธว่าการดูภาพความรุนแรงจากวีดีโอคลิปมือถือไม่ส่งผลใดๆต่อทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องความรุนแรงของตนเองในปัจจุบัน แต่ก็ไม่มีอะไรมาพิสูจน์ได้ว่า เด็กจะไม่ลอกเลียนแบบในอนาคตข้างหน้า ดังที่ Berkowitz (1946) ได้กล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้ว การแสดงออกแบบรุนแรงที่เห็นจากสื่อต่างๆจะสามารถกระตุ้นให้ประพฤติดังปฏิบัติก้าวร้าวรุนแรงตามอย่างได้ทั้งนั้น

เมื่อพฤติกรรมเลียนแบบเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนรู้ทางสังคม ดังนั้น นอกจากสื่อวีดีโอคลิปมือถือแล้ว ก็ยังอาจมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนในการลอกเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรงได้ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) ซึ่งหมายถึงสถาบันทางสังคมต่างๆที่แวดล้อมตัวมนุษย์ โดยเริ่มตั้งแต่สถาบันที่ใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุด คือ สถาบันครอบครัว บุคคลที่จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือเป็นตัวแบบของมนุษย์ในการเรียนรู้โดยตรงได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ต่อมาคือสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน ได้แก่ ครู อาจารย์และกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ สถาบันสื่อมวลชนก็เป็นแบบอย่างที่สำคัญของเยาวชนที่ทำให้เกิดการเลียนแบบ และจงใจให้เกิดการกระทำพฤติกรรมต่างๆเช่นเดียวกัน ดังทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและการกระทำที่รุนแรงได้ระบุว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของมนุษย์ทั้งหมด การได้พบกับประสบการณ์ที่รุนแรง เช่น การใช้กำลังทำร้ายจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือสิ่งแวดลอมต่างๆในชีวิตประจำวัน จะเป็นผลแห่งการชักนำไปสู่การแสดงความรุนแรงได้

นอกจากนี้ ผลการวิจัยของชาติณรงค์ วิสุตกุล (2543) พบว่า การเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่างก็มีความสัมพันธ์กับทัศนคติความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่าง และผลการสำรวจจากสำนักวิจัยเอแบคโพลล์เรื่อง "สื่อโทรทัศน์กับการใช้ความรุนแรงในกลุ่มเยาวชน : กรณีศึกษานักเรียน/นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า เด็กและเยาวชนที่เคยเห็นภาพความรุนแรงในโทรทัศน์บ่อย ๆ นิยมใช้ความรุนแรง ตอบโต้แก้แค้นผู้อื่นระดับมากถึงมากที่สุด สูงกว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเห็นบ่อยหรือไม่เคยเห็นเลย

สรุปการวิจัยพบว่า ทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องความรุนแรงของกลุ่มเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน คือกลุ่มเยาวชนมีทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องความรุนแรงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ Lefrancois (1980) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมว่า ทัศนคติเป็นแรงกระตุ้นที่มีพลังก่อให้เกิดพฤติกรรม

ความสัมพันธ์กันของทัศนคติและพฤติกรรมเรื่องเพศและความรุนแรงในครั้งนี้ ยังได้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่ององค์ประกอบทั้งหมดของทัศนคติ โดยซิมบาโดและเอเบสเซน (Zimbardo and Ebbessen) สรุปได้ว่า องค์ประกอบทั้งหมดมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน นั่นคือ องค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิด (Cognitive Component) แสดงออกเป็นความเชื่อ มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) โดยการประเมินเรื่องใดเรื่องหนึ่งเมื่อมีความรู้หรือความเชื่อต่อเรื่องนั้นๆ แล้ว จึงส่งผลต่อองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) อันเป็นแนวโน้มที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมในที่สุด

จากผลการวิจัยโดยภาพรวมสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะเป็น Heavy User หรือ Light User ต่างก็มีทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรงที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ แม้ว่าผลการทดสอบสมมุติฐานทางสถิติและการสัมภาษณ์เชิงลึกจะพบว่าพฤติกรรมการใช้วีดิโอคลิปมือถือไม่ได้ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศและความรุนแรงของเยาวชน แต่การเข้าถึงข้อมูลที่มีความเสี่ยงเช่นนี้ ก็ไม่สามารถมีอะไรมาพิสูจน์ได้ว่าจะไม่ส่งผลต่อไปในอนาคตข้างหน้า ความถี่ในการรับ-ส่งวีดิโอคลิปมือถือของเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ซึ่งนั่นก็แสดงว่า วีดิโอคลิปมือถือไม่ใช่สื่ออันตราย แต่เป็นเพียงแค่นวัตกรรมใหม่ที่ใช้กันตามกระแส ตามแฟชั่น ไม่ได้ได้รับความนิยมอย่างถาวร เยาวชนได้รับรู้ถึงความมีอยู่ของวีดิโอคลิปมือถือและได้ทดลองใช้ แต่ความนิยมยังไม่หยั่งรากลึกกลงจนถึงระดับเป็นวัฒนธรรม (Culture) นอกจากนี้ ทัศนคติและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของเยาวชนไม่ได้มาจากการใช้วีดิโอคลิปมือถือทั้งหมด แต่อาจมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน การเสนอภาพเรื่องเพศและความรุนแรงทางสื่ออินเทอร์เน็ต ละครโทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า วิดีโอคลิปมือถือไม่ได้เป็นสื่อที่อันตราย แต่ทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนอาจเปลี่ยนแปลงได้โดยมีผลจากสื่ออื่นๆ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันมีภาพเรื่องเพศและความรุนแรงผ่านสื่อเหล่านี้ออกมาอย่างแพร่หลาย ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ควรหันมาให้ความสนใจบุตรหลานของตนในเรื่องการเปิดรับสื่ออื่นๆ อย่างใกล้ชิด พร้อมแนะนำให้เห็นถึงด้านดีและไม่ดีที่แฝงมากับภาพที่ปรากฏทางสื่อ

นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการดูแลภาพที่ปรากฏในสื่อต่างๆ ให้มีความเหมาะสมอย่างเข้มงวด เช่น เว็บไซต์ต่างๆ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ เพื่อเป็นการควบคุมมิให้เยาวชนซึมซับภาพที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นสิ่งยั่วยุให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอันจะขยายวงกว้างกลายเป็นปัญหาสังคมต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้เกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพียง 6 โรงเรียนเนื่องจากความสะดวกในการเก็บแบบสอบถาม แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีกหลายกลุ่มที่น่าสนใจ ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ อีก เช่น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หรือนักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นต้น
2. ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้เกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนในเขตปริมณฑลหรือเขตภูมิภาคตามความสะดวกของผู้ทำวิจัย เช่น จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร นนทบุรี อยุธยา เป็นต้น เพื่อได้ข้อมูลเปรียบเทียบจากเยาวชนกลุ่มอื่นๆ ว่ามีความเหมือนหรือต่างจากเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร
3. ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อนไปได้บ้าง กลุ่มตัวอย่างอาจไม่ได้ตั้งใจตอบแบบสอบถามทุกคน ซึ่งเป็นจุดที่ควบคุมยากเนื่องจากปริมาณกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปน่าจะทำการสำรวจเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยสามารถควบคุมการเก็บข้อมูลได้ดีกว่า และทำการวิจัยเชิงคุณภาพกับสื่ออื่นๆ ที่เห็นว่ามียุทธศาสตร์ในชีวิตประจำวันของเยาวชน เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น